

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010171
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616010171.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 12. septembra 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným X. K. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/45/2016 z 26.4.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/45/2016 z 26.4.2017 bol obžalovaný X. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.5.2015 v presne nezistenom čase od 18.00 hod. do 19.00 hod. odcudzil z pozemku bývalých baní v Dúbrave, okres Liptovský Mikuláš, starožitný banský nakladač zn. NL 15 V, neznámeho výrobného čísla, o hmotnosti 2,5 t a starožitnú drviacu platňu z drviča PV6 z protioterovej ocele, neznámeho výrobného čísla, rozmer platne 1000x600x120 mm, čím združeniu Dúbravský banícky cech so sídlom Dúbrava 316, 032 12 Dúbrava, IČO: 42 065 518 spôsobil odcudzením vecí škodu vo výške 2.355,01 Eur.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/4/2016 z 27.1.2016, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste, podal riadne a včas odvolanie obžalovaný X. K.. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu stručne uviedol, že uložený trest považuje za neprimeraný a navrhol, aby mu krajský súd neuložil nepodmienečný trest, ale akýkoľvek iný druh trestu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu

sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezametne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš konanom 26.4.2017 urobil vyhlásenie o priznaní viny ku súdenému skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. (č.l. 169), čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že mu súd uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému X. K..

Po splnení preskúmaacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd, na rozdiel od obžalovaného, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nepovažuje za neprimeraný.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2, veta tretia Tr. zák., v rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zák. sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť retrospektívne sa zbierajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak je možné na také odsúdenie prihliadať. Hranicu teda tvorí vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku (trestného rozkazu) súdom prvého stupňa. Vždy je to časovo prvé odsúdenie, ku ktorému v celom trestnom konaní dôjde, vrátane opravného konania. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by inak bol páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbierajúcich sa trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Znamená to, že odsúdený musí byť pri súhrnnom treste v zásade v rovnakej situácii ako v prípade trestu úhrnného, t.j. ako keby bolo o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodnuté v jednom konaní.

Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že v prípade obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., vo vzťahu k výroku o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/4/2016 z 27.1.2016, pretože medzi súdenými trestnými činmi (t.j. teraz súdeným prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.), existuje ničím neprerušovaný viacčinný súbeh.

Krajský súd sa ďalej stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa o existencii poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (t.j. obžalovaný sa v oboch súdených trestných veciach sp.zn. 2T/45/2016 aj sp.zn. 3T/4/2016, vo vzťahu ku ktorým sa ukladal súhrnný trest, k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval) a existencii priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. (t.j. obžalovaný spáchal viac trestných činov).

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste nezohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest nebol ukladaný v zmysle zásad pre ukladanie trestov prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne potrestaný, najmä pre úmyselnú trestnú činnosť. V jednom prípade sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný teraz súdený prečin krádeže spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T/4/2016 (skúšobná doba plynie obžalovanému do 27.1.2018). Súd prvého stupňa opomenul vyhodnotiť odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Žilina, sp.zn. 29T/57/2016 ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.

V okolnostiach danej veci je nesporné, že u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., v dôsledku čoho bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu tak, že sa zvyšuje dolná

hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a okresný súd mal ukladať trest v sadzbe 16 mesiacov až 3 roky.

So zreteľom na okolnosť, že odvolanie bolo podané iba obžalovaným, krajský súd nemohol napraviť vyššie uvedené pochybenie okresného súdu a zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pokiaľ ide o jeho výmeru, tak aby zodpovedal stavu veci a zákonu, pretože takým postupom by zjavne došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného, t.j. krajský súd by rozhodol v neprospech obžalovaného a porušil by tak zásadu zákazu „reformatio in peius“, ktorá je definovaná v ustanoveniach § 322 ods. 3 veta druhá Tr. por. a § 327 ods. 2 Tr. por.

Súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t.j. na dolnej hranici zákonom ustanovenia trestnej sadzby, preto považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz, potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie. Iný, miernejší druh trestu, resp. iný druh trestu, ktorého sa obžalovaný domáhal v písomných dôvodoch podaného odvolania, v prípade obžalovaného neprichádzal ani do úvahy. Obžalovaný sa teraz súdeného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Z uvedeného zreteľne vyplýva, že hoci mal obžalovaný možnosť preukázať, že dokáže viesť riadny život usporiadaného občana, neurobil tak a pod hrozbou výkonu trestu sa opakovane dopustil trestnej činnosti. V prípade obžalovaného je preto nutné konštatovať, že v jeho osobe ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody a zistil, že okresný súd postupom podľa, § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. neporušil zákon.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.